Dosarul: nr.2ac-467/23 Judecător: Svetlana Cușnir
2-20079574-02-2ac-07082023

D E C I Z I E

14 decembrie 2023 mun. Chișinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

având în componentă:

Președintele completului, judecătorul Ion Secrieru

Judecătorii Angela Braga şi Marina Anton

Grefier Ecaterina Mihailov

examinând în ședință de judecată publică apelul declarat de ***** privind încasarea remunerației pentru dreptul de autor și conexe, a penalității de întârziere, împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 09 iunie 2023, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La data de 30 iunie 2020, reclamanții Instituția Privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” (IP „CLAD”) și Asociația Obștească „Asociația Națională Copyright” (AO „AN Copyright”) s-au adresat în instanța de judecată cu o cerere către S.R.L „FORTUS”, solicitând:

- încasarea din contul la S.R.L „FORTUS”, c/f 1004600004104, în contul Instituției Private „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” (IP „CLAD”), a datoriei de bază ce decurge din dreptul de autor și drepturile conexe în mărime de 5675,00 lei, a penalității de întârziere în mărime de 11919,00 lei.

În argumentarea cererii de chemare în judecată reclamanții au menționat că, Asociația Obștească „Oficiul Republican al Dreptului de Autor” (AO „ORDA”) și Asociația Obștească „Asociația Națională Copyright” (AO „AN Copyright”) sunt Organizații de Gestiune Colectivă a drepturilor de autor și drepturilor conexe care au fost înregistrate la Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Indică reclamanții că, potrivit deciziei AGEPI nr. 3/1566 din 20.09.2013, publicată în M.O. al R.M. nr. 216-220 din 04.10.2013, AO „ORDA” și AO „AN Copyright” au fost avizate în calitate de organizații de gestiune colectivă (OGC) să gestioneze, de sine stătător sau în comun, în bază de acord, toate drepturile care le-au fost încredințate în gestiune, iar AO „ORDA” și AO „AN Copyright” au decis să gestioneze drepturile în bază de acord prin

fondarea Instituției Private “Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” (IP „CLAD”).

La data de 14 august 2019, prin decizia Agenției Servicii Publice (ASP) nr.80, a fost înregistrat și consemnat în Registrul de stat al persoanelor juridice următoarele date: AO „ORDA” a fost absorbită de către AO „AN Copyright”, care este succesor de drepturi şi obligații.

Conform deciziei AGEPI nr.7/258 din 31.01.2015, publicate în MO al RM nr.29-32 din 06.02.2015 și deciziei AGEPI nr.10/3269 din 29.12.2015, publicată în MO al RM nr.2-12 din 15.01.2016 - AO „AN Copyright” a fost desemnată să gestioneze pentru perioada 01.01.2015-01.01.2016-31.12.2017 drepturile ce cad sub incidența licenței extinse și obligatorii ale titularilor de drepturi, care nu sunt membri la nici o organizație de gestiune colectivă din RM și care nici nu le-au încredințat gestiunea drepturilor lor în alt mod.

Conform deciziei AGEPI nr.20/872 din 26.04.2018, publicată în MO al RM nr.142-148 din 04.05.2018 - AO „AN Copyright” și AO „ORDA” au fost desemnate să gestioneze pe principiul rotației pe un termen de doi ani pentru fiecare drepturile ce cad sub incidența licenței extinse și obligatorii ale titularilor de drepturi, care nu sunt membri la nici o organizație de gestiune colectivă din RM și care nici nu le-au încredințat gestiunea drepturilor lor în alt mod, începând cu 01.01.2018.

Conform Deciziei AGEPI nr.26/1618 din 24.07.2019, publicate în MO al RM nr.246-248 din 02.08.2019 - AO „AN Copyright” a fost desemnată să gestioneze drepturile ce cad sub incidența licenței obligatorii ale titularilor de drepturi, care nu sunt membri la nici o organizație de gestiune colectivă din RM și care nici nu le-au încredințat gestiunea drepturilor lor în alt mod, începând cu 01.01.2019-31.12.2019.

Conform Deciziei AGEPI nr.29/2106 din 23.10.2019, publicate în MO al RM nr.326-327 din 02.11.2019, cu privire la modificarea Deciziei AGEPI nr.26/1618 din 24.07.2019 - AO „AN Copyright” a fost desemnată să gestioneze, pentru perioada 01.01.2020-31.12.2021, drepturile ce cad sub incidența licenței obligatorii, în conformitate cu prevederile art.48, alin.(11) din Legea nr.139/2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe.

IP „CLAD” este o instituție privată neguvernamentală, fondată prin libera manifestare a voinței fondatorului AO „AN Copyright”, inclusiv și pentru optimizarea cheltuielilor, este un reprezentant al acestuia în limitele stabilite.

Invocă reclamanții că, înființarea acestei instituții private a fost condiționată de necesitatea asigurării drepturilor de autor și conexe, în special prin prisma transparentizării funcției de colectare a remunerației de autor. Statutul IP „CLAD” permite realizarea funcției de colectare de la utilizatorii obiectelor dreptului de autor și drepturilor conexe a remunerației destinate fondatorilor, inclusiv membrilor săi și partenerilor contractanți, precum și altor organizații de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, în condițiile legale stabilite în acest sens.

Utilizatorii de opere muzicale, în procesul desfășurării activității lor, sunt obligați să dețină așa numitele licențe de la organizațiile care au fost avizate și licențe extinse.

În conformitate cu Legea nr.139 din 02.07.2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe, “orice acțiune ce ține de utilizarea sub orice formă și în orice mod a obiectelor protejate de dreptul de autor și drepturile conexe urmează să fie legitimă și să nu încalce drepturile autorilor sau ale altor titulari”.

Prin urmare, utilizatorii de operă sunt obligați să asigure respectarea drepturilor de autor și conexe și să achite remunerația pentru orice mod de valorificare organizațiilor de gestionare colectivă care activează legal, fiind avizate în mod corespunzător de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI).

Potrivit art.11 alin.1 din Legea nr.139 din 02.07.2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe: "Autorul sau alt titular al dreptului de autor are dreptul să efectueze, să permită sau să interzică valorificarea operei, inclusiv prin: e) demonstrarea publică a operei; f) interpretarea publică a operei; g) comunicarea publică a operei prin eter, inclusiv prin satelit (tele-radiodifuziune), sau prin cablu".

Alin.2 stipulează că autorul sau alt titular al drepturilor patrimoniale exclusive de autor are dreptul la o remunerație echitabilă. Cuantumul și modul de achitare a remunerației de autor pentru fiecare caz și modul de valorificare a operei se stabilesc în contractul de autor sau în contractele pe care organizațiile de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale le-au încheiat cu utilizatorii".

Conform prevederilor art.68 Protecția social-juridică a autorilor și a titularilor drepturilor conexe, Legea nr.139/2010, alin.(2) "Remunerația cuvenită autorilor și titularilor de drepturi conexe, ca urmare a utilizării operelor și obiectelor lor, beneficiază de aceiași protecție ca și salariile, inclusiv în sensul că nu poate fi urmărită în cadrul procedurii de executare decât în aceleași condiții ca și salariul, fiind scutită de impozitul pe valoare adăugată."

S.R.L "FORTUS" în calitate de utilizator de creații protejabile prin comunicarea publică, conform Legii nr.139/2010 și Hotărârea Guvernului RM nr.641 din 12.07.2001 despre tarifele minime ale remunerației de autor, are obligația să obțină, din partea organizațiilor care administrează pe principii colective drepturile patrimoniale ale titularilor de drepturi, licență (contract) neexclusivă și să plătească remunerația corespunzătoare. Totodată, Hotărârea prevede că valorificarea operelor, protejate de drepturile de autor și/sau conexe, se admite doar în baza contractului cu autorul sau cu alt titular al drepturilor de autor și conexe.

S-a mai indicat că la 26.02.2016, între IP „CLAD", AO „AN Copyright", AO „ORDA" și S.R.L „FORTUS", c/f 104600004104, a fost încheiat contractul de licență nr.797 privind interpretarea publică a operelor drepturilor de autor și conexe, în urma căruia pârâtului i-a fost acordat dreptul de a utiliza operele muzicale în incinta cafenelei situată pe adresa mun. Chișinău, bd.Grigore Vieru, nr.5.

Respectiva licență a fost eliberată de către IP „CLAD", AO „ORDA" și AO „AN Copyright" în temeiul Legii RM nr.139/2010, în condițiile deciziilor de avizare din partea Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală (AGEPI).

Au indicat reclamanții că potrivit pct. 8.1. al Contractului nr.797 din 26.02.2016, acesta a fost încheiat pentru o perioadă de la 01.03.2016 până la 31.12.2016 cu prelungirea pentru încă un an dacă părțile nu au negociat tariful și perioada de valabilitate a licenței, până la reziliere.

Potrivit pct. 5.2 al contractului, baza de calcul a remunerației este stabilită în urma negocierilor, iar potrivit pct. 5.3 al contractului, remunerația pentru licența acordată debitorului constituie 310,00 lei/lunar (trei sute zece lei, 00 bani), începând cu data de 01.03.2016, iar pentru perioada 01 iunie - 15 octombrie a anului calendaristic suma achitată

constituie 515,00 lei/lunar (cinci sute cincisprezece lei, 00 bani), remunerație care urma a fi achitată până la data de 15 a fiecărei luni de referință (pct. 6.1 contract).

În scopul îndeplinirii obligațiunilor contractuale, în adresa pârâtului au fost expediate facturile: Seria AAG nr.1002169 din 21.02.2019 - remunerația de autor T01/2019, Seria AAG nr.5560042 din 04.06.2019 - remunerația de autor T02/2019; Seria AAG nr.9112146 din 17.08.2019 - remunerația de autor T03/2019; Seria AAH nr.3592806 din 21.10.2019 - remunerația de autor T04/2019; Seria AAI nr.6615919 din 03.03.2020 - remunerația de autor T01 (L01,02,15 zile L03), T02 (15 zile L06)2020, care nu au fost achitate integral, reflectate în actul de verificare a deconectărilor. Astfel, din data de 16 a lunii de referință, față de pârât sunt aplicate penalități și dobânda de întârziere prevăzute de contract și legislația în vigoare.

A mai indicat că potrivit pct. 6.2 din contract, pentru întârzieri la plată, utilizatorul datorează penalități de întârziere de 1 (unu) % pe zi, sumelor aferente neachitate la termen.

Ulterior, în cadrul ședinței de judecată, reclamanții au depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care au susținut că datoria de bază în mărime de 5675,00 lei a fost achitată. Prin urmare, reclamanții Instituția Privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor" (IP „CLAD") și Asociația Obștească Asociația Națională „COPYRIGHT" au solicitat încasarea de la S.R.L „FORTUS", în contul Instituției Private "Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor" (IP „CLAD"), a penalității de întârziere în mărime - 11919,00 lei (unsprezece mii nouă sute nouăsprezece lei, 00 bani), calcul efectuat pe perioada de întârziere 16.01.2019-15.03.2020, în conformitate cu prevederile pct.6.1, pct. 6.2 din contract.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 09 iunie 2023, cererea de chemare în judecată înaintată de Instituția Privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor" (IP „CLAD") și Asociația Obștească „Asociația Națională Copyright" (AO „AN Copyright") privind încasarea remunerației pentru dreptul de autor și conexe, a penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată a fost admisă parțial.

La 14 iunie 2023, S.R.L „FORTUS" a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 09 iunie 2023, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie respinsă.

Prin încheierea Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2023 nu s-a dat curs cererii de apel depusă de *****

S-a comunicat apelantei despre necesitatea prezentării prin intermediul cancelariei Curții de Apel Chișinău (mun. Chișinău, Teilor 4) a cererii de apel motivate pe suport de hârtie cu atâtea copii câți participanți la proces sunt, plus câte o copie pentru instanța de apel și a originalului dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 261,75 lei, în termen de 7 zile, din momentul recepționării prezentei încheieri.

Cu respectarea termenului judiciar instituit, apelanta S.R.L „FORTUS" a înlăturat neajunsurile indicate.

În motivarea cererii de apel apelanta a reiterat că contrar prevederilor art.240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, care stabilește expres că la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea, instanța de fond a pronunțat o hotărâre absolut nemotivată, cu depășirea obiectului acțiunii și fără de a face executorie soluția pronunțată.

Afirmă apelanta cu referire la constatările instanței de fond că în calitate de coreclamanți în cererea de chemare în judecată sunt indicați doi participanți la proces - Instituția Privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” (IP “CLAD”) și Asociația Obștească Asociația Națională (AO „AN Copyright”), atunci când satisfacerea pretențiilor este solicitată doar în beneficiul unui singur reclamant - Instituția Privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” (IP “CLAD”), cel de al doilea reclamant, în general neformulând pretenții de sine stătătoare sau solidare. În pofida acestui fapt, în dispozitivul hotărârii, instanța de fond dispune încasarea sumei penalității de întârziere în mărime de 5959,50 lei, în beneficiul a ambilor reclamanți.

Astfel, consideră apelanta că este vădit depășit obiectul acțiunii formulate, or Asociația Obștească Asociația Națională (AO „AN Copyright”) nu a formulat nici o pretenție de încasare a datoriei sau penalității de întârziere care urmează a fi satisfăcută.

Menționează apelanta că în partea ce ține de determinarea cuantumului penalității de întârziere – 5959,550 lei, ce nu este stabilit în mărime absolută, instanța în general nu motivează care a fost modalitatea de calcul, rezumându-se la constatarea că *“cuantumul penalității este nejustificat şi disproporționat în coraport cu obligația de bază a părții pârâte”.* În acest context, susține că suma datoriei de bază existența căreia este constatată în dispozitivul hotărârii este de 5675,00 lei, este vădit mai mică decât penalitatea de întârziere încasată.

Suplimentar, susține apelanta că achitarea penalității de întârziere este o obligație accesorie, derivată din existența unei obligații de bază – achitarea datoriei, respectiv este disproporționată încasarea penalității în cuantum mai mare (5959,50 lei) decât suma datoriei de bază (5675,00 lei).

Consideră apelanta că instanța de fond nu a luat în considerație prevederile art. 953 alin. (1) Cod civil, ce statuează că în cazuri excepționale, luându-se în considerare toate împrejurările, poate dispune, la cererea debitorului, reducerea penalității disproporționat de mari. La reducerea penalității, trebuie să se țină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci şi de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului. Drept criterii ce permit reducerea clauzei penale ar putea servi: situația financiară dificilă a debitorului (apelantul își desfășoară activitatea în sfera prestării serviciilor alimentare publică, activitatea fiind grav afectată de starea pandemică 2020-2021); mărimea penalității depășește suma datoriei (datoria de bază 5675,00 lei, penalitatea de întârziere – 5959,50 lei); mărimea excesivă a penalității (5959,50 lei); datoria a fost achitată şi există o întârziere neesențială în executarea obligației de rând cu procentul înalt al penalității (în însuși dispozitivul hotărârii se menționează că *„hotărârea în partea încasării sumei de 5675,00 lei nu se pune în executare, dat fiind că suma pretinsă a fost stinsă”*).

Totodată, apelanta a relevat că legea nu prevede expres limita de reducere a clauzei penale și este în sarcina instanței în această situație de a aprecia adecvat coraportul dintre mărimea penalității stabilite şi mărimea prejudiciului real suportat. Iar, la materialele cauzei, reclamanții nu au anexat nici un înscris care ar demonstra suportarea unui prejudiciu real cauzat prin neachitarea în termen a datoriei de bază și nici a unui eventual prejudiciu. Deși, prin referința depusă la data de 14.08.2020, S.R.L „FORTUS” a solicitat reducerea/diminuarea penalității disproporționat de mare comparativ cu suma datoriei și respectiv eventualul prejudiciu cauzat prin neachitare, fiind prezentat și un calcul aproximativ al unei eventuale dobânzi de întârziere, care confirmă cuantumul exagerat al

penalității de întârziere solicitat spre încasare, ulterior a solicitat respingerea integrală a cerinței de încasare a penalității. A considerat că chiar dacă reclamanții ar fi beneficiat de sume bănești creditate (fapt care lipsește în speța pusă pe rol), nu ar fi suportat nici pe departe un prejudiciu în cuantumul solicitat.

Consideră apelanta că, reieșind din prevederile legislației în vigoare, clauza penală poate fi definită ca fiind o convenție accesorie prin care părțile determină anticipat echivalentul prejudiciului suferit de creditor ca urmare a neexecutării, executării cu întârziere sau necorespunzătoare a obligației de către debitor, însă nu este un mijloc la îndemâna creditorului pentru realizarea creanței sale, ci apare doar ca modalitate de evaluare a prejudiciului suferit de creditor, în caz de neexecutare a obligației de către debitor.

Totodată, susține apelanta că, dispunând încasarea sumei de 5959,50 lei cu titlu de penalitate de întârziere în beneficiul a doi participanți la proces (coreclamanți), instanța nu a specificat care ar fi modalitatea de distribuire între aceștia a sumei de 5959,50 lei, or la caz nu este temei de încasare solidară. Astfel, a considerat că va fi imposibilă executarea acestei dispoziții de încasare expusă în dispozitivul hotărârii.

În ședința de judecată instanței de apel, reprezentantul apelantului S.R.L „FORTUS”, avocatul Alina Șavga, a susținut apelul depus, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a pretențiilor din cererea de chemare în judecată.

Reprezentanții intimaților Asociația Obștească Asociația Națională Copyright (AO Copyright) , Instituția Privată Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor (IP CLAD), fiind legal citați despre locul, data și ora ședinței de judecată, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, din care considerente, în temeiul art.art.100 alin.(3), 102 alin.(4/1) şi art.379 alin.(2) CPC, Colegiul a dispus examinarea cauzei în absența acestora.

Audiind reprezentatul apelantului, studiind cererea de apel și materialele anexate la dosar, Colegiul Civil constată că apelul declarat urmează a fi admis, cu casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.385 lit. c) CPC, instanța de apel după ce judecă apelul este în drept să admită apelul şi să caseze integral hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre.

În conformitate cu prevederile art.25 alin.(1) CPC, instanța trebuie să cerceteze direct şi nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților şi intervenienților, depozițiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile şi explicațiile specialistului, să ia cunoștință de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio şi să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate şi al probelor cercetate şi verificate în ședință de judecată.

În conformitate cu art.117 alin.(1) şi (2) CPC, probe în pricini civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

În calitate de probe în pricini civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților şi ale altor persoane interesate în soluționarea pricinii, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

Conform prevederilor art.118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) CPC, circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

Potrivit dispozițiilor art.373 alin.(1), (2), (5) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-i-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. *(Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43)*.

În conformitate cu prevederile art.1 CPC, legislația procedurală civilă a Republicii Moldova reglementează raporturile sociale referitoare la raporturile procesuale civile ce apar la înfăptuirea justiției de către instanțele judecătorești de drept comun în cadrul judecării cauzelor în acţiuni civile, precum şi a altor cauze, date în competența lor de prezentul cod şi de alte legi.

În conformitate cu prevederile art. 5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apară drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Conform art.10 alin.(1) Cod civil persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în

acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Potrivit alin. (2) neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Conform art.11 alin.(1) Cod civil buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol în special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

În temeiul art.13 alin.(1) Cod civil niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept).

Prevederile alin.(2) indică că în cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținând cont de natura și consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive.

Alin.(3) statuează că dacă abuzul de drept a dus la încălcarea dreptului subiectiv al unei alte persoane, aceasta poate cere repararea prejudiciului cauzat.

Dispozițiile art.14 alin.(1) Cod civil indică că nici o persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvârșit-o sau la care a participat.

Alin.(2) stabilește că nici o persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.

În temeiul art.15 alin.(1) Cod civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În temeiul art.16 alin.(1) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:

a) recunoașterea dreptului;

b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;

c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic;

d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică;

e) impunerea la executarea obligației în natură;

f) autoapărare;

g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității;

i) rezoluțiunea sau modificarea contractului;

j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică;

k) alte căi prevăzute de lege.

În temeiul alin.(2) al aceluiași articol metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sunt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Potrivit alin. (2) art. 55 a Legii nr.139/2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe, proceduri judiciare în privința încălcării dreptului de autor, a drepturilor conexe sau a altor drepturi protejate de prezenta lege pot fi inițiate: a) de titularii de drepturi sau de autoritățile abilitate cu protecția drepturilor acestora; b) de alte persoane care beneficiază de astfel de drepturi, în special de licențiați; c) de organizațiile de gestiune colectivă a dreptului de autor şi/sau a drepturilor conexe; d) de organizațiile profesionale de apărare şi de alți reprezentanți ai titularilor de drepturi şi ai licențiaților.

Din materialele cauzei instanţa de apel constată că Asociația Obștească „Asociația Națională Copyright" (AO "AN Copyright") este înregistrată la Ministerul Justiției al Republicii Moldova la 21.09.2004, fiind o organizație de gestiune colectivă (OGC) a drepturilor de autor și drepturilor conexe.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 230/2022 privind dreptul de autor și drepturile conexe, în vederea organizării și funcționarii în calitate de organizație de gestiune colectivă, AGEPI, prin decizie a directorului general, avizează asociația, care are personalitate juridică, fiind înregistrată în conformitate cu prevederile legislației, are sediul în Republica Moldova și îndeplinește cumulativ condițiile legale.

Potrivit deciziei AGEPI nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al RM nr. 216-220 din 04 octombrie 2013, AO „AN Copyright" a fost avizată în calitate de organizație de gestiune colectivă să gestioneze de sine stătător sau în comun, în bază de acord, toate drepturile care le-au fost încredințate în gestiune, iar AO „AN Copyright) și AO „ORDA" (asociație care a activat în calitate de organizație de gestiune colectivă în perioada 11.12.2012 - 14.08.2019) au decis să gestioneze drepturile în bază de acord prin fondarea Instituției Private „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor" (IP „CLAD").

La 14 august 2019, prin decizia ASP nr. 80, au fost înregistrate și consemnate în Registrul de stat al persoanelor juridice următoarele date: AO „ORDA" a fost absorbită de către AO „AN Copyright", care este succesor de drepturi și obligații.

Apreciind aceste stări de fapt în raport cu principiile de legalitate pertinente, se reține că succesor este persoana care, fie în temeiul legii, fie în temeiul unui act de liberalitate *mortis causa*, dobândește drepturi şi obligații de la o altă persoană pe care o succedă.

Evaluând argumentele formulate în contradictoriu de părțile raportului juridic, se reține din materialele dosarului, că IP „CLAD" este o instituție privată neguvernamentală, fondată prin libera manifestare a voinței fondatorilor AO „ORDA" și AO „AN Copyright", inclusiv și pentru optimizarea cheltuielilor, fiind un reprezentant al acestora în limitele stabilite de Statut, și anume: autorizarea sau interzicerea valorificării obiectelor dreptului de autor și drepturilor conexe din repertoriul Fondatorilor prin încheierea (contractelor de licență cu utilizatorii; acumularea de la utilizatorii dreptului de autor și drepturilor conexe a remunerației destinate Fondatorilor și altor organizații de gestiune colectivă. Înființarea acestei instituții private a fost condiționată de necesitatea asigurării drepturilor de autor și conexe, în special prin prisma transparentizării funcției de colectare a remunerației de autor. Statutul Instituției Private „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor" permite realizarea funcției de colectare de la utilizatorii obiectelor dreptului de autor și drepturilor conexe a remunerației destinate fondatorilor, inclusiv membrilor săi și partenerilor contractanți, precum și altor organizații de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, în condițiile legale stabilite în acest sens. Utilizatorii de opere muzicale, în procesul desfășurării

activității lor, sunt obligați să respecte drepturile de autor și conexe prin încheierea contractelor de licență cu organizația de gestiune colectivă avizată în acest sens, inclusiv licențe extinse.

Pentru aceleași rațiuni stabilite de Lege, prin decizia nr. 20/872 din 26 aprilie 2018 a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova, Monitorul Oficial nr. 142-148/04.05.2018, AO „AN Copyright" a fost avizată în conformitate cu Legea nr. 139/2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe, în calitate de organizație de gestiune colectivă care să gestioneze drepturile ce cad sub incidența licenței extinse ale titularilor de drepturi, care nu sunt membri la nici o organizație de gestiune colectivă din RM și care nici nu le-au încredințat gestiunea drepturilor lor în alt mod, începând cu data de 01.01.2018 pentru o perioadă de 2 (doi) ani.

Astfel, fiind avizată cu drept de gestiune colectivă extinsă, AO „AN Copyright" a fost împuternicită de AGEPI să reprezinte nu doar interesele membrilor AO „AN Copyright", dar și a tuturor autorilor/interpreților autohtoni și de peste hotarele R. Moldova.

Prin urmare, utilizatorii de opere sunt obligați să asigure respectarea drepturilor de autor și conexe și să achite remunerația pentru orice mod de valorificare organizațiilor de gestiune colectivă care activează legal, fiind avizate în mod corespunzător de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală. În baza contractelor încheiate cu privire la transmiterea drepturilor patrimoniale pentru gestiune pe principii colective și în baza contractelor de reprezentare reciprocă cu alte organizații de gestiune colectivă a drepturilor de autor și drepturilor conexe naționale și internaționale, la moment AO „AN Copyright" reprezintă mii de autori/interpreți repertoriul cărora se ridică la zeci de mii de opere.

La 30 iunie 2020, reclamanții Instituția Privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor" și Asociația Obștească „Asociația Națională Copyright" s-au adresat în instanța de judecată cu acțiune ce conține pretenții de încasare a remunerației ce decurge din dreptul de autor și drepturile conexe, a penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată, formulate împotriva *****

Examinând prezenta cauză civilă, Judecătoria Chișinău (sediul Centru) prin hotărârea din 09 iunie 2023, a admis parțial acțiunea, reținând că între reclamanți și pârâtă este încheiat un contract de licență cu anumite obligațiuni contractuale, din ce rezultă că există temei legal de admitere parțială a acțiunii, din care motive instanța a admis parțial acțiunea ca întemeiată.

Având în vedere caracterul devolutiv al instanței de apel, raportând textele de lege aplicabile raportului litigios, Colegiul consideră că concluzia instanței de fond este ilegală.

Deși calea de atac apelul este devolutivă, totuși instanța de apel efectuează un control judiciar limitat, în privința celor statuate în instanța de fond și doar în limita celor invocate de părți în cererea de apel și referință.

Instanța de apel nu este îndreptățită în conformitate cu prevederile art. art. 372 alin. (3) și 373 CPC să depășească limitele efectului devolutiv al apelului. În cazul în care instanța de judecată ar cerceta o altă stare de fapt decât cea trasată de reclamant și pârât, ar interveni din oficiu în modificarea temeiului acțiunii. Altfel, instanța de apel ar înfrânge principiul disponibilității prevăzut la art. 27 din CPC și consecințele acestuia care sunt reglementate în special la art. 60 din CPC.

În contextul pretențiilor deduse judecății Colegiul reține că în temeiul art. 21 Cod civil, drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sânt apărate în cazurile şi în

modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita în care folosirea modalităților de apărare a drepturilor civile reiese din esența dreptului încălcat şi din caracterul consecințelor acestei încălcări.

În conformitate cu art.55 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 139 din 2 iulie 2010 privind dreptul de autor şi drepturile conexe, orice persoană fizică sau juridică care are pretenții în privința valorificării unui obiect al dreptului de autor, al drepturilor conexe sau al altor drepturi protejate de prezenta lege are dreptul să inițieze acțiuni în instanța de judecată competentă ori să sesizeze altă autoritate pentru aplicarea măsurilor, procedurilor şi remediilor prevăzute în prezentul capitol.

Proceduri judiciare în privința încălcării dreptului de autor, a drepturilor conexe sau a altor drepturi protejate de prezenta lege pot fi inițiate:

a) de titularii de drepturi sau de autoritățile abilitate cu protecția drepturilor acestora;

b) de alte persoane care beneficiază de astfel de drepturi, în special de licențiați;

c) de organizațiile de gestiune colectivă a dreptului de autor şi/sau a drepturilor conexe;

d) de organizațiile profesionale de apărare şi de alți reprezentanți ai titularilor de drepturi şi ai licențiaților.

Articolul 774 alin.(1)-(3) Cod civil statuează că în virtutea căruia raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Obligația poate fi pură şi simplă sau afectată de modalități.

Prestația trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

În acord cu art. 775 alin.(1) şi (2) Cod civil debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării şi stingerii obligației.

Este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin.(1).

Dispozițiile art.776 Cod civil prevăd că obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În accepțiunea reclamanților/intimați în această etapă de procedură, apelanta nu a executat obligația ce decurge din contractul de licență, din neplata remunerației pentru orice mod de valorificare organizațiilor de gestiune colectivă care activează legal, precum și penalitatea de întârziere.

Per a contrario și în limita art.118, 121-122 CPC, înscrisurile la dosar confirmă faptul achitării la 23 iulie 2020 a datoriei în mărime totală de 5675,00 lei, or hotărârea judecătorească în partea încasării acestei sume nu a fost pusă în executare, deoarece apelanta, după depunerea cererii de chemare în judecată, a achitat datoria enunțată.

Suplimentar, acest fapt se confirmă prin cererea de concretizare a pretențiilor depusă de către reclamanți, declarațiile părților procesului, cât și prin ordinul de plată din 23 iulie 2020.

Referitor la solicitarea de încasare a penalității de întârziere, se constată că anterior adresării în instanța de judecată, materialele cauzei nu reflectă existența unei notificări către debitorul obligației (apelantă) cu privire la conturarea unei obligații de viitor, termenul de executare și modul de executare.

Or, somația reclamanților din 17 ianuarie 2020 conține doar solicitarea achitării unei datorii în sumă de 4642,50 lei cu titlu de remunerație conform contractului de licență neexclusivă nr.797 din 26 februarie 2016.

Pentru aceste motive, se reține că obligația viitoare reprezintă acea obligație care este încă nenăscută la un anumit moment, fie de încheiere a contractului, de negociere, de notificare, dar care este foarte probabil să se nască în viitorul apropiat, motiv pentru care creditorul dorește să obțină o stare de drept, tocmai pentru a se proteja cât mai eficient.

Așadar, potrivit pct.6.2. din contractul de licență neexclusivă nr.797 din 26 februarie 2016, în cazul întârzierii plății, beneficiarul datorează penalități de întârziere de 1 % pe zi, aferente sumelor neachitate la termen.

În corespundere cu art. 22 alin. (1) Cod civil, se consideră notificare comunicarea unui act juridic sau a unei informații într-un scop juridic.

Conform prevederilor art. 947 alin. (1)-(4) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanță valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere. Părțile pot conveni asupra unei penalități mai mari decât prejudiciul.

În accepţiunea art. 948 Cod civil, clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancțiunea nulității absolute.

Astfel, Colegiul deduce că prin definiție, clauza penală urmărește un scop compensatoriu. În acest sens, reieșind din prevederile legislației naționale, se deduce că clauza penală poate fi definită ca fiind o convenție accesorie prin care părțile determină anticipat echivalentul prejudiciului suferit de creditor ca urmare a neexecutării, executării cu întârziere sau necorespunzătoare a obligației de către debitor, însă nu este un mijloc la îndemâna creditorului pentru realizarea creanței sale, ci apare doar ca modalitate de evaluare a prejudiciului suferit de creditor, în caz de neexecutare a obligației de către debitor.

Astfel, din probatoriul administrat la materialele cauzei, se constată că reclamanții nu au prezentat nici o probă concludentă, pertinentă, utilă şi verosimilă ce ar demonstra suportarea unui prejudiciu real cauzat prin neachitarea în termen a capitalului datoriei, precum nici a unui eventual prejudiciu.

Mai mult decât atât, solicitând prin cererea de chemare în judecată încasarea unei penalități de întârziere în mărime de 11919,00 lei, reclamanții nu au contestat soluția instanței de fond, acceptând încasarea unei penalități de întârziere în cuantum de doar 5959,50 lei, circumstanțe ce rezonează cu incertitudinea întinderii prejudiciului, acceptându-se încasarea penalității de întârziere în orice cuantum.

Totodată, Colegiul reține că potrivit art. 949 alin. (3) Cod civil, în cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalității numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării.

În acest context, instanța de apel atestă că reclamanții au primit la 23 iulie 2020 achitarea restanței apelantei în mărime totală de 5675,00 lei cu titlu de remunerație, fără a-și rezerva dreptul la încasarea ulterioară a penalității de întârziere.

Subsecvent, în contextul în care capitalul restanţei apelantei a fost stins la 23 iulie 2020, după înaintarea la 30 iunie 2020 a acţiunii în prezenta cauză, iar constatările expuse supra denotă în cumul netemeinicia pretenţiilor intimatelor privind încasarea penalităţii, Colegiul civil ajunge la concluzia privind necesitatea respingerii acţiunii înaintate în speță.

În contextul dat instanţa reţine, reieşind din calitatea expusă supra a intimatelor, că, rezultând din aserțiunea și efectul unui raport de reprezentare, se constată că extinderea obligației de plată care este promovată de intimate, urmează să se raporteze şi la drepturile și interesele apelantei.

În această privință, cu valoare de principiu se reține Directiva (UE) 2020/1828 privind acțiunile de reprezentare, care face corp comun cu normele Acordului de Asociere Republica Moldova - Uniunea Europeană, potrivit cărora pentru reprezentare colectivă urmează să fie instituit mecanism de acțiuni de reprezentare, garanții adecvate pentru a se evita abuzul de procedură.

În conformitate cu art.13 alin.(1) Cod civil, niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept).

Întrucât Directiva urmărește să protejeze interesele colective ale consumatorilor în numeroase domenii de drept și sectoare economice, cum ar fi protecția datelor, serviciile financiare, călătoriile și turismul, energia și telecomunicațiile, autoritățile jurisdicționale fiind chemate la verificarea atât a temeiului pretențiilor, întinderea acestora, precum și criteriile executării corespunzătoare a îndatoririlor și obligațiilor.

Totodată, la caz Colegiul remarcă dispozițiile art. 1926 Cod civil, reglementează că prin contract de societate civilă, două sau mai multe persoane (asociați, participanți) ***se obligă reciproc să urmărească în comun scopuri economice ori alte scopuri,*** fără a constitui o persoană juridică, împărțind între ele foloasele şi pierderile.

Deci, din conținutul normei citate, rezultă indubitabil că prin definiția ***„să urmărească scopuri economice sau alte scopuri”*** legiuitorul a prevăzut scopurile economice ca fiind scopuri patrimoniale sau lucrative, iar alte scopuri, pe cale de consecință, nu pot fi decât scopuri nepatrimoniale.

Astfel, societatea civilă se suprapune cu alte entități juridice reglementate de Codul civil, cum ar fi organizațiile necomerciale: asociația, fundația, instituția.

În acest context, Colegiul stabilește că la 22 mai 2014 de către organizațiile de gestiune colectivă Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright” și Asociația Obștească „Oficiul Republican al Dreptului de Autor”, a fost fondată Instituția Privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” (IP „CLAD”), înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice la 22 mai 2014.

Potrivit statutului Instituției Private „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” (IP „CLAD”), aceasta este o instituție privată neguvernamentală, apolitică, nonprofit, constituită prin libera manifestare a voinței fondatorilor, pentru realizarea în numele fondatorilor a atribuțiilor de autorizare sau interzicere, în condițiile legislației, a valorificării obiectelor dreptului de autor şi drepturilor conexe, prin încheierea contractelor de licență cu utilizatorii, în schimbul unei remunerații stabilite în contractele respective și de acumulare de la utilizatorii obiectelor dreptului de autor şi drepturilor conexe destinate fondatorilor a drepturilor patrimoniale în baza contractelor respective încheiate de către Instituție.

Astfel, este de remarcat și faptul că, fiind avizată cu drept de gestiune colectivă extinsă, AO „AN Copyright” a fost împuternicită de AGEPI să reprezinte nu doar interesele membrilor AO „AN Copyright”, dar și a tuturor autorilor/interpreților autohtoni și de peste hotarele Republicii Moldova.

Drept urmare utilizatorii de opere sunt obligați să asigure respectarea drepturilor de autor și conexe și să achite remunerația pentru orice mod de valorificare organizațiilor de gestiune colectivă care activează legal, fiind avizate în mod corespunzător de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI).

Înscrisurile administrate la dosar, potrivit art.121-122 CPC, nu reflectă existența mecanismului de realizare a angajamentului, prin care reclamanții vor asigura tuturor autorilor/interpreților autohtoni și de peste hotarele Republicii Moldova respectarea drepturilor de autor și conexe și modul de plată a remunerației. Or, această abstențiune dovedește că eventuala persoana lezată în drepturi nu va fi restabilită prin ineficiența de reprezentare colectivă. Prin urmare, aceste condiții de care se prevalează intimata în promovarea acțiunii sale, devin inoperante.

Este de remarcat că în baza contractelor încheiate cu privire la transmiterea drepturilor patrimoniale pentru gestiune pe principii colective și în baza contractelor de reprezentare reciprocă cu alte organizații de gestiune colectivă a drepturilor de autor și drepturilor conexe naționale și internaționale, la moment AO „AN Copyright" reprezintă mii de autori/interpreți repertoriul cărora se ridică la zeci de mii de opere.

Pentru valorificarea drepturilor de autor și conexe utilizatorii, în speță, S.R.L "FORTUS", are obligația să dețină licența de la organizația de gestiune colectivă care deține licența extinsă eliberată de AGEPI, încheiată prin intermediul Instituției Private „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor" (IP „CLAD"), însă această obligație este una de natură complexă, presupunând continuitatea raportului obligațional de plată a remunerației către autorii/interpreții autohtoni și de peste hotarele Republicii Moldova, ci nu doar încasarea sumei pentru intimat. La dosarul cauzei nu există probe, că aceste persoane autorii/interpreții autohtoni și de peste hotarele Republicii Moldova sunt în cunoștință de cauză cu pretenția reclamanților, iar la modul practic au prezentat atributele de identificare, inclusiv și pentru eventuala remunerație.

Instanța de apel, nu este în drept să aplice la examinarea și soluționarea cauzei un sistem probator doar formal, dar un sistem de probe liber, care implică aprecierea liberă a probei, după intimă convingere, bazată pe lege, referitor la fiecare element al răspunderii civile delictuale sau contractuale.

De altfel, cererea de apel conține temeiurile prevăzute de art.386 si 387 din CPC, ceea ce dovedește odată în plus că instanța de fond nu a examinat obiectiv, multiaspectual şi imparțial cauza deferită judecății şi că neîntemeiat a admis parțial acțiunea, iar temeiuri de casare pot fi identificate.

Respectiv, instanța de fond nu a elucidat deplin toate circumstanțele importante ale cauzei, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, nu sunt în coroborare strânsă cu circumstanțele cauzei, probatoriul cercetat; normele de drept material sau normele de drept procedural, nu au fost respectate şi aplicate corespunzător.

Important de remarcat că, temeiurile invocate în fața instanței de apel sunt suficiente pentru a combate soluția instanței de fond. Temeiurile invocate de apelantă întrunesc substanță faptică si juridică, ceea ce generează admiterea apelului ca fiind fondat cu casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi soluții.

Conform dispozițiilor art.1 alin. (3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, (hotărârea Curții

Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție şi Legi.

Din considerentele indicate, dat fiind faptul că prima instanță a examinat ilegal pricina şi a emis o hotărâre nefondată, argumentele întemeiate ale apelantei fiind fondate şi confirmate integral prin constatările expuse mai sus, iar argumentele reclamantelor sunt combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil ajunge la concluzia de a admite apelul declarat şi de a casa hotărârea contestată, cu emiterea unei noi decizii, prin care a respinge acţiunea înaintată.

În conformitate cu prevederile art. art.385 lit. c), art.390 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios admirativ,

d e c i d e:

Se admite apelul declarat de *****

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 09 iunie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” (IP „CLAD”) și Asociația Obștească „Asociația Națională Copyright” (AO „AN Copyright”) către S.R.L „FORTUS” privind încasarea remunerației pentru dreptul de autor și conexe, a penalității de întârziere și se emite o nouă decizie prin care:

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Instituția Privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” (IP „CLAD”) și Asociația Obștească „Asociația Națională Copyright” (AO „AN Copyright”) către S.R.L „FORTUS” privind încasarea remunerației pentru dreptul de autor și conexe, a penalității de întârziere.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele completului, Ion Secrieru

Judecătorul Angela Braga

Marina Anton

Dosarul:nr.2ac-467/23 Judecător: Svetlana Cușnir
2-20079574-02-2ac-07082023

D I S P O Z I T I V U L
D E C I Z I E I

14 decembrie 2023 mun. Chișinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

având în componentă:

Președintele completului, judecătorul Ion Secrieru

Judecătorii Angela Braga şi Marina Anton

Grefier Ecaterina Mihailov

examinând în ședință de judecată publică apelul declarat de ***** privind încasarea remunerației pentru dreptul de autor și conexe, a penalității de întârziere, împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 09 iunie 2023, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

În conformitate cu prevederile art. art.385 lit. c), art.390 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ,

d e c i d e:

Se admite apelul declarat de *****

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 09 iunie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” (IP „CLAD”) și Asociația Obștească „Asociația Națională Copyright” (AO „AN Copyright”) către S.R.L „FORTUS” privind încasarea remunerației pentru dreptul de autor și conexe, a penalității de întârziere și se emite o nouă decizie prin care:

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Instituția Privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” (IP „CLAD”) și Asociația Obștească „Asociația Națională Copyright” (AO „AN Copyright”) către S.R.L „FORTUS” privind încasarea remunerației pentru dreptul de autor și conexe, a penalității de întârziere.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele completului, Ion Secrieru

Judecătorul Angela Braga

Marina Anton